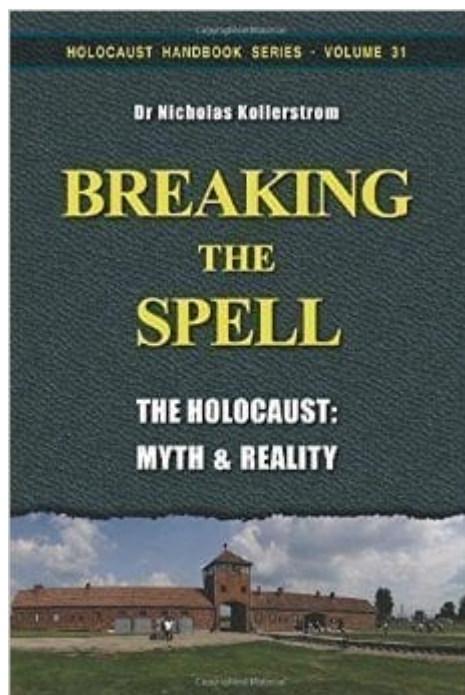

**Nicholas Kollerstrom -
Breaking the Spell**

Autor: James J. O'Meara

*Dachau blues those poor Jews
Dachau blues those poor Jews
Dachau blues, Dachau blues those poor Jews
Still cryin' 'bout the burnin' back in world war two's
One mad man six million lose.*

- Captain Beefheart, "Dachau Blues" [1]

*Vždy jsem se ztotožňoval s modrou barvou. Je to moře,
hustota nálady, samota, barva tanoucí na mysl při zvuku
hlasu Marca Almonda; je to francouzská báseň a hustá
kytice chrp v bílé váze. Modrá barva se v mysli protahuje,
podobná kočce.*

- Jeremy Reed [2]

*Blue, blue, electric blue/That's the colour of my room
Where I will live/Blue, blue*

*Pale blinds drawn all day/Nothing to do, nothing to say
Blue, blue*

- David Bowie, "Sound and Vision"

Podobně jako chtěl na prahu svého šílenství Nietzsche být jen profesorem v Basileji [3] či, snad skromněji, jako chtěl – nebo to alespoň předstíral – George Constanza být architektem [4], vždy jsem chtěl navštěvovat (nepřehlédněte minulý čas) Londýnskou školu ekonomie (LSE) a absolvovat s MSc (ekvivalent Ing., pozn DP) na fakultě filozofie, logiky a vědecké metody [5].

Stejně jako má Harvard lepší zvuk než MIT [6] a Oxford než Harvard, LSE nad všemi ční díky kombinaci prestiže a uhlazené technokracie; spíše euro-mandarini než paka z *Teorie velkého třesku*. A navíc, studium filozofie v obklopení skutečné vědy by výrazně snížilo množství ideologické bagáže [7].

Jakkoliv se mohou zdát tyto akademické fantazie čistě subjektivní [8], mnou představovaná objektivita tamější filozofie (na rozdíl od obtížného, ale povrchního akademického tlachání „analytické“ filozofie jinde) skutečně vedla ke vzniku některých opravdu významných počinů lidí jako Sir Karl Popper, Imre Lakatos a konečně (i když – pravda – k zoufalství ostatních) [9] i „epistemologickému anarchismu“ Paula K. Feyerabenda. [10]

Stručně [11], Feyerabend měl za to, že studium dějin vědy odhalující skutečný vědecký

pokrok vyžaduje četné soupeřící teorie generující data, jichž si empiricismus žádá k ověření teorií [12]; a oproti tomu v periodách teoretické konformity (jako středověká scholastika nebo Kuhnova „normální věda“) věda stagnuje.

Taková teoretická konformita ústí v to, co Lakatos nazývá „degenerujícími výzkumnými programy“, neschopnými přijít s novými, potvrzenými predikcemi a vypořádávající se s nesouhlasnými informacemi pomocí *ad hoc* „pomocných hypotéz;“ např. *epicykly* ptolemaiovské astronomie. [13]

Představte si tedy mé nadšení, když jsem objevil bývalého akademika z University of London (dostatečně blízko LSE – a k tomu „bývalému“ se ještě vrátíme), aplikujícího radikální filozofii vědy Feyerabenda a jeho mentorů, Poppera a Lakatose na jednu z mých nejoblíbenějších oblastí poválečné kulturní deformace... [T]en [H]olokaust.

Nicholas Kollerstrom, dnes už bývalý profesor historie vědy, přišel s revoluční myšlenkou, jak ji vysvětlil James Fetzer ve své předmluvě (The Holocaust Narrative: Politics Trumps Science): aplikovat na tvrzení holokaustu oficiální vědecké metody.

Konkrétně provedl následující jednoduchý experimentální test základní hypotézy holokaustu:

Hypotéza:

Nacisté vyhladili šest milionů Židů.

Metodou k vyhlazení velké části či většiny Židů bylo užití Cyklonu B v lidských plynových komorách.

Pokud bylo užito Cyklonu B, mrtvoly by měly být jasně růžové a stěny komor modré.

Neexistují žádné fotografické, očitě ani současné fyzické důkazy ani jednoho z těchto efektů. [14]

Proto je holokaustová hypotéza nepravdivá.

Překvapivě se jeho malý příspěvek k vědecké debatě nedočkal očekávaných reakcí:

Naivně jsem nepředpokládal, že jsem se nepustil do vědecké otázky, jak jsem myslel či doufal, ale spíše do hluboce náboženské.

Prohlásit, že zkoumáte chemické důkazy využití Cyklonu za války, je nejrychlejším způsobem, jak být vyloučen z britské univerzity... Je to naprosté tabu. Velice

zvláštní, že?

Při hledání odpovědí na tuto novou otázku si Kollerstrom uvědomil, že zabrousil do oblasti, již lze nazvat jedinečným oficiálním náboženstvím, u nějž jakákoliv hereze ústí přinejmenším v sociální ostrakizaci. Jak napsal Andrew Hamilton v jiné souvislosti:

Rozum a empiricismus byly zakázány zákonem nebo potlačeny vládnoucími kulturními elitami a institucemi v hrubých obrysech totožnými s komunismem. Nahrazeny pak byly bizarními fantaziemi a tím nejprimitivnějším kultistickým smýšlením.

Potřebám podivného nového náboženského kultu byly v první řadě podřízeny dějiny Německa v období 1933-45... Jeho propracovaná mytologie... byla vytvořena a nově vynucována ještě za života lidí, kteří **osobně prožili** dané *historické* události, a tak ukázala nadřazenost kolektivních společenských konstrukcí – dokonce i falešných – nad omezenými osobními zkušenostmi jednotlivců. Překvapení nacisté na formální obvinění z genocidy s nepochopením do jednoho odpovídali: „Tak o tom *já* slyším prvně!“ [15]

V tomto ohledu se profesor Kollerstrom podobá těm z hnutí za pravdu o 11. září, kteří se vyhýbají [paranoím] o *černých operacích* a *reptiliánech*, aby se místo toho soustředili čistě na otázku vědecké uvěřitelnosti. [16] Při úvahách, jak bylo možné zbavit se tolika těl, dospívá k závěru – podobně jako inženýr zabývající se pádem Věží – že oficiální verze je:

Bizarní vysvětlení toho, jak byli všichni spáleni, popírající známé fyzikální zákony.

Poměrně ironické ve světle toho, že ho britští skeptici ohledně 11. září *vyobcovali ze svých řad při prvním náznaku „popírání holocaustu.“*

Jistě, prázdná radarem řízená letadla a střely zasahující Pentagon – to je poctivá investigativní práce a hledání pravdy tváří tvář moci, ale jakmile přijde např. otázka, zda stěny „plynových komor“ vykazují známky, no vždyť víte, skutečného užívání kyanidového plynu, **všichni začnou šílet!** [17]

Proto se musíme ptát: *cui bono?*

Kollerstrom odpovídá: poté co genocidními prostředky zničili Německo [18], se Spojenci podívali okolo a jeden na druhého a řekli si: Tohle si přece nemůžeme vzít na triko. [19]

Proto byla s využitím četných postupů – včetně mučení [20] – namíchána holokaustová

hypotéza a následně naroubována na válečnou propagandu tak, aby přenesla vinu za „zničení národa“ na poražený nacionálně socialistický režim.

Co však tuto hypotézu povyšuje ze zasloužené dějinné pozice poznámky pod čarou, je její univerzální využití k ospravedlnění libovolné intervence ve jménu „zastavení dalšího šoa“ nebo „sražení (doslovného) hlavy novému Hitlerovi.“

[Citát] V Norimberku byly položeny základy nové civilizace založené na Hrůze a Nepravdě: hrůze, jelikož se po nás chtělo, abychom uvěřili, že šest milionů Židů bylo naprosto bezdůvodně zplynováno, a nepravdě, jelikož k tomu nikdy nedošlo. [21]

Právě to děsí režim:

Lidé bez selského rozumu a zvědavosti pít se po pravdě skončí jako neteční otroci – a právě tak to vládoucí třída a zájmové skupiny plutokratů chtějí. Největší hrozbou prohnílému režimu by byl posun pravdy z okrajové sféry „spikleneckých teorií“ směrem k mainstreamu. [22]

Když mluvíme o „posunu k mainstreamu“, čtenář si už jistě povšimnul mé posedlosti touhle „modrou“ záležitostí. Alespoň pro mě evokuje náležitě archeofuturistický árijský úhel Kollestromova projektu:

Trvalost kyanoželeznatanové vazby *s sebou nese vzpomínku* na to, co se před 70 lety stalo. My se pak snažíme *vzpomenout si, co se tehdy stalo*.

Jak před šedesáti lety kyanid vsakoval do oněch zdí, prosakuje dnes naše pravda skrze pevné zdi oficiálního Popírání.

Onu hru „nikdy nezapomeneme“ můžou hrát i dva. [23] Jak shrnuje Kollerstrom:

Odehrává se tu Střet mezi Vědou, reprezentující lidskou schopnost racionálního uvažování a **náboženstvím, v jehož rámci velekněží vyhlásí, čemu musí lidé věřit a následně pohrozí „exkomunikací“ těm, kteří se odmítnout podrobit.**

Což nás dovádí k další Feyerabendově tezi: jelikož věda využije státu k vynucení ortodoxie,

pro něž má stát své vlastní důvody:

Oddělení státu a církve musí být doplněno oddělením státu a vědy – tedy té nejnovější, nejagresivnější a nejdogmatictější náboženské instituce. [24]

Proto v 80. letech Feyerabend podporoval právo amerických rodičů vyjmout své děti z programů výuky dogmatického darwinismu ve jménu „vědy“, jelikož všechny teorie – dokonce i ty očividně „stupidní“, jako **kreacionismus** – dokáží produkovat data nezbytná pro důkladné ověřování dokonce – nebo právě – i těch nejpříjímavějších hypotéz.

Pokud se vám nelíbí zařadit se vedle kreacionistů, vezměte si pro modernější příklad např. otázku IQ:

Pokud neostalinismus zvítězí ve své bitvě za potlačení výzkumu genetiky a IQ – a především vědy o rasových rozdílech v IQ – bude se jednat o **vítězství politiky nad vědou, jazyka nad skutečným výzkumem**. [25]

Nebo možná vaše federalistické či distributivistické peří cuchá otázka očkování dětí:

Žádný menší obhájce dotěrné vlády než Hillary Clintonová nevstoupil do debaty obskurním tweetem argumentujícím, že jelikož je Země kulatá, nebe modré a věda má vždy pravdu, měly by být všechny děti očkovány. Ve skutečnosti však měla na mysli, že podle jejího progresivního světového názoru **lze donucující sil federální vlády využít k vnucení vědecké ortodoxie státům nebo jednotlivcům, kteří ji intelektuálně odmítají**. [26]

Ve čtyřech dodatcích se autor zabývá „Höfleho telegramem“ „bajkami“ Elieho Wiesela a jiných, suše humornou recitací všech zločinů, připisovaných nacistickému Německu (od „šlapáním poháněného stroje na drcení mozků“ k scvrkávání hlav a povinné hře na housle) a souhrnem zákonů EU a OSN ohledně holokaustu.

Bibliografie představuje průvodce základní literaturou (kniha je jen sedm, takže se nebojte je zvládnout!) i „technickými studiemi“ jednotlivých táborů Carla Mattogna, dešifrováním německých kódů britskou rozvědkou, třídičnou zprávou sestavenou Mezinárodním červeným křížem (před vznikem legendy o holokaustu) a dokonce nabízí i průvodce hledáním online přepisů norimberských jednání.

Kollerstrom – snad ironicky – navrhuje, aby si lidé zabalili knihu do hnědého papíru (což by ale dle mého mínění pozornost spíše přitáhlo) nebo raději užívali Kindle. Ti druzí pak zvláště

ocení povedení naformátování e-verze, včetně oněch životně důležitých hyperlinků vedoucích k poznámkám. Přiložen je i rejstřík, podle všeho založený na tiskové verzi, který – jelikož hesla nejsou klikatelná – po pravdě nenahrazuje vyhledávací funkci.

Když se pokoušel přijít s námitkou, kde Coleman Francis netrefil ve filmu *The Skydivers* spojení mezi letectvím a cizoložstvím, navrhl jeden z kritiků, aby „namísto herců, hrajících si na parašutisty, použil parašutistů vydávajících se za herce.“ V podobném duchu bych mohl říci, že talent Kollerstroma – vědeckého autora – spočívá spíše v oblasti vědy. Navzdory povrchnímu zdání organizovanosti se text často nejasně klikatí a ponechává čtenáře na pochybách o tom, co je důležité a co ne. Také možná až příliš spoléhá na běžné metafory typu „zlomit kletbu“ – tak hrdě, jako by je snad sám vymyslel. [27]

V porovnání s množstvím a významem nabízených faktických informací jde však o banální kritiku. Na literárních nedostatcích tolik nesejde, jelikož Kollerstrom není spisovatel – ostatně ani spisovatel, zabývající se vědou. Když se přidržím uvedené metafory o zlomení kletby, [28] pokouší se o vyřčení protizaklínadla, jež má obrátit magii elit – vědu – proti svým pánům. Jak hlasem Hassana-i-Sabbáha prohlásil Williams S. Burroughs:

Výbore spojených vlád Země, zaplať – vraťte zpátky tu barvu, co jste ukradli –

„Zaplaťte modrou – vraťte modrou, co jste šlohlí a stočili do lahví a vydávali po kapkách svinstva – vraťte modrou, kterou jste šlohlí na své policejtské uniformy – vraťte modrou moře a nebe a oči země –

Ne pecí... [29]

Tato kniha je vynikajícím úvodem pro novice v oblasti „revizionismu“, jelikož přichází s novým, jednoduchým, zcela vědeckým protiargumentem oficiální verzi a sama nabízí instrukce k dalšímu výzkumu. Navíc bude nákup pochopitelně gestem solidarity s dalším mučedníkem u kůlu liberální ortodoxie.

Poznámky:

[1] „Dachau Blues,” Captain Beefheart and his Magic Band, *Trout Mask Replica* (Straight/Reprise, 1969).

[2] *Bitter Blue: Tranquilizers, Drugs, Dependency* (London: Peter Owen, 1995), s. 14.

[3] V dopise z 6. ledna 1889 svému mentoru z Basilejské univerzity Jacobu Burckhardtovi: „Koneckonců bych mnohem raději byl *basilejským profesorem* než Bohem.“

[4] „George: Proč jsi ze mě nemohl udělat architekta? Víš, jak rád jsem si vždycky hrál na architekta.“ – Seinfeld, epizoda „Mořský biolog“ (1994).

[5] Navzdory svému jménu – dokonce i v rozšířené podobě (Londýnská škola ekonomie a politických věd) – nabízí LSE podobně jako většina elitních škol studijní program „Filozofie, politika a ekonomika“ (nebo nějakou variantu anglického akronymu – PPE, PEP atd., stejně jako ve filmu Dr. Divnoláska kapitán Mandrake zkouší různé varianty zkratky sloganu „Mír na Zemi/Čistota podstaty“).

[6] V seriálu nečelí Wolowitz posměškům jen proto, že je „pouze“ inženýr (nikoliv doktor), ale navíc ještě z MIT.

[7] Nad branou Platónovy Akademie stál nápis „Ať nevstupuje nikdo, kdo nerozumí geometrii.“ Oxford a Harvard udělaly něco podobného, když po svých studentech vyžadovali studium filozofie v kontextu klasických jazyků (což měl Platón pochopitelně za samozřejmé; barbaři – ne-Řekové, jejichž řeč zněla jako „bar-bar“ – se vůbec nemuseli hlásit). Srov. „Na studium matematiky se i v Sovětském svazu ideologicky „dohlíželo“ jen zřídka, jelikož ani vševědoucí marxističtí velekněží se nesnažili předstírat pochopení; následek toho si matematická věda zachovala vysoké standardy a byla tak spasena před dočasným zničením. (Leszek Kołakowski, *Main Currents of Marxism: Vol. III, The Breakdown* [Oxford, 1978]; „Marxism as the ideology of the Soviet state,” p. 102)

[8] „Představoval si sám sebe, vykonávajícího pitoreskní činy pitoreskním způsobem“, říká spolužák, když se vysmívá tvrzení Fr. Rolfeho/Barona Corva, že počítával povolání ke kněžství. Viz A. J. A. Symons, *The Quest for Corvo: An Experiment in Biography* (1935; London: Folio Society, 1992) a můj E-Caviar for the Masses!.

[9] „Slyšel jsem, cos říkal. Ty – ty nevíš o mé práci nic. Myslíš si, že je špatně celý můj omyl. Vůbec nechápu, jak můžeš cokoliv učit.“ – Marshall McLuhan, *Annie Hall* (Woody Allen, 1977); pro mé zamyšlení nad McLuhanovou podivnou volbou slov, viz můj článek **You Mean My Whole Fallacy Is Wrong!**.

[10] Paul Feyerabend, *Against Method* (London: Verso, 1975). 4th ed., s úvodem Iana Hackinga, New York: Verso Books, 2010.

[11] James Fetzer ve své předmluvě podává skvělý zhuštěný popis.

[12] Jelikož všechna tzv. „data“ jsou produkty teorií („teorií nabitě“), mohou soupeřící data poskytnout jediné soupeřící teorie.

[13] „Studia holokaustu“ jsou předvídatelně úpadkovým studijním oborem; např. „děkan“ těchto „učenců“ **Raul Hilberg** vysvětluje neexistenci dokumentů či očitých svědků plánu na vyhlazení odkazem na jinak neznámou myšlenku „**byrokratické telepatie**.“ Skutečně – samotné jádro holokaustu může posloužit jako učebnicový příklad *ad hoc* hypotézy, popsané Kollerstromem jako „užití zvláštní a jedinečné zbraně hromadného ničení: neexistující před válkou ani po ní, jediné v jejím průběhu.“

[14] Zřejmě nikdo nepomyslel na možnost užití tohoto testu, a tak nikoho ani nenapadlo

vyrobit důkazy požadovaného výsledku. Podobné trapné mezery se objevují i v raných příbězích o holokaustu: příběhy o popravách elektrickým proudem, gejzíry krve atd. Jen na okraj, stěny odvěšovací komor skutečně *jsou* zářivě modré.

[15] Andrew Hamilton, *Alfred Rosenberg in Translation*. Že naprosto chybějící povědomí, podle všeho upřímné překvapení, nikoliv pouhé zatvrzelé popírání všech obviněných v Norimberku, nemluvě pak o kompletní absenci jakéhokoliv písemného důkazu – rozkazů, seznamů, čehokoliv – lze vykládat jako „popírání“ či „zametání stop“, nechť nám poslouží jako primární příklad *ad hoc* hypotézy na obranu zdegenerovaného výzkumného programu.

[16] Stejně jako – samozřejmě – Architekti a inženýři pro pravdu o 11. září.

[17] „Ve „svobodné“ společnosti nemůžeme nebezpečné pravdy potlačit úplně. Proto se proti nim musíme naočkovat, a tak Hollywood nechává na plátně nebezpečné pravdy zaznít – ale jedině z úst monster: Dereka Vinyarda v *Kultu hákového kříže*, Travise Bicklea v *Taxikáři*, Rezníka Billa v *Ganzích New Yorku*, Ras al-Ghula v *Batman začíná*, Jokera v *Temném rytíři* atd.“ — recenze *Temného rytíře* od Trevora Lynche, a v knize *White Nationalist Guide to the Movies* (San Francisco: Counter-Currents, 2012).

[18] Skutečný holokaust (termín samozřejmě znamenající – jak Kollerman upozorňuje – hromadné spálení, nikoliv zplynování) se odehrál na německém národě. Dílo *Hellstorm* Toma Goodriche přináší popis všech hrůz, zotročování a hromadných vražd na konci války a po ní. Viz recenze J. A. Sextona [zde](#).

[19] Nepřipomíná vám to neokonzervativce a Irák?

[20] Překvapuje vůbec někoho, že dnešní židokonzervativci vedou kampaň za užití mučení (u nás např. poblázněný **Satan Stárek**, pozn. DP), jak pro účely „národní bezpečnosti“ tady, tak pro vytváření „důkazů“ na podporu zahraničních intervencí? Viz „Zpráva Senátu zjistila, že mučení CIA vyprodukovalo ‚falešné‘ zpravodajské informace a nezmařilo žádné útoky; po použití waterboardingu řekl hlavní plánovač 11. září vyšetřovatelům to, ‚co si myslel, že chtějí slyšet‘“ Michael Isikoff (December 9, 2014) [zde](#); a ohledně Alana Dershowitze *Beyond Chutzpah: On the Misuse of Anti-Semitism and the Abuse of History* Normana Finkelsteina (University of California, 2005).

[21] Doslova v momentě vzniku této recenze hřímá O'Reilly o nacistech a minulé úterý chtěl Bibi po svých poskocích („našich“ zákonodárcích), aby poslouchali jeho tirádu, nesoucí se v duchu „*Irán delenda est*.“

[22] Gallup CEO: Gallup CEO: “America’s 5.6% Unemployment Is One Big Lie”.

[23] Viz mou recenzi knihy Timura Vermese *Už je tady zas*.

[24] Feyerabend, *op. cit.*, s.295.

[25] Tobias Langdon: *The Sharks of Marx: Science vs Censorship*, 4. února 2015.

[26] Joseph Napolitano: *To Vaccinate or Not To Vaccinate? Town Hall*. 5. února 2015. viz slova Trevora Lynche o nebezpečných pravdách. (pozn 17)

[27] „Oceňovaný překladatel“ Joachim Neugroschel tvrdí, že jeden z rozdílů mezi americkým a britským stylem představuje americké pohrdání domnělými „klišé“ na jedné a jejich britské užívání coby spolehlivých, ozkoušených a pravdivých „idiomů“ na straně druhé; viz jeho Úvod k Mannově *Smrti v Benátkách a dalším příběhům*. (Londýn: Penguin, 1999).

[28] Všimli jste si někdy, jak moc jsou filmaři posedlí oním klišé „prolomení německého kódu“, které se vyrovnává – nebo spíše doplňuje – holokaustové obsesi? Že by projekce? Nebo odvádění pozornosti: na tyto kódy se dívejte...

[29] *Nova Express*. Jeho poslední slova si můžete poslechnout ve vícero jazycích [zde](#). Pro další informace o Burroughsovi, magii a protizaklínadlech, viz mou recenzi *Curses, Cut-Ups, & Contraptions: The “Disastrous Success” of William Burroughs’ Magick*.

Recenze Jamese J. O’Meary *Dachau Blues: Applying History to Science & Science to History* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 30. března 2015.